

Σε βραχνά για εκατομμύρια υπερχρεωμένους και οικονομικά εξαθλιωμένους φορολογούμενους έχουν εξελιχθεί τα τεκμήρια της εφορίας (οι αντικειμενικές δαπάνες...

διαβίωσης και οι δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων των άρθρων 31 και 32 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος), καθώς προσδιορίζουν το ύψος του φορολογητέου εισοδήματός τους σε πολύ πιο υψηλό επίπεδο από το πραγματικό και τους υποχρεώνουν να καταβάλουν υπέρογκους φόρους.

Ταυτόχρονα, τα τεκμήρια τους εμφανίζουν να έχουν αποκτήσει εισοδήματα μεγαλύτερα από τα εισοδηματικά όρια που έχουν καθοριστεί από διάφορους νόμους για την είσπραξη κοινωνικών επιδομάτων και για την απαλλαγή από τον Ενιαίο Φόρο Ιδιοκτησίας Ακινήτων (ΕΝΦΙΑ), με αποτέλεσμα αφενός να χάνουν τα επιδόματα αφετέρου να χρεώνονται αδικώς και με τον ΕΝΦΙΑ.

Για να αποφύγουν τον προσδιορισμό του φορολογητέου εισοδήματός τους σε εξωπραγματικά επίπεδα με βάση τα τεκμήρια, οι φορολογούμενοι πρέπει να βρουν τρόπους να καλύψουν την πρόσθετη διαφορά που προκύπτει μεταξύ του πραγματικού εισοδήματός τους και του πιο υψηλού ποσού εισοδήματος που προσδιορίζουν τα τεκμήρια. Αυτό μπορεί να γίνει με πολλούς εναλλακτικούς τρόπους σύμφωνα με ρεπορτάζ του Ελεύθερου Τύπου.

Σε κάθε περίπτωση που ο φορολογούμενος καταφέρνει να δικαιολογήσει τη διαφορά αυτή φορολογείται για το πραγματικό εισόδημα που έχει δηλώσει και όχι για το -υψηλότερο του πραγματικού- τεκμαρτό, οπότε γλιτώνει σημαντικού ύψους φορολογικές επιβαρύνσεις, ενώ ταυτόχρονα ως ετήσιο οικογενειακό του εισόδημα για τον υπολογισμό διαφόρων επιδομάτων και απαλλαγών λαμβάνεται υπόψη το πραγματικό δηλωθέν και όχι το υψηλότερο τεκμαρτό, που συνήθως είναι και εξωπραγματικό.

Σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία (παράγραφος 2 του άρθρου 34 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος) ο φορολογούμενος μπορεί να καλύψει τυχόν προστιθέμενη διαφορά φορολογητέου εισοδήματος λόγω τεκμηρίων, αναγράφοντας στη φορολογική του δήλωση έως και 8 διαφορετικές κατηγορίες ποσών. Συγκεκριμένα, τα ποσά που πρέπει να δηλώσει ο φορολογούμενος για να καλύψει και να δικαιολογήσει την πρόσθετη διαφορά φορολογητέου εισοδήματος που προκύπτει λόγω των τεκμηρίων είναι:

1) Εισοδήματα και έσοδα που αποκτήθηκαν τα έτη προ του 2016 δεν ξοδεύτηκαν μέχρι τις 31-12-2015 και αναλώθηκαν εντός του 2016. Πρόκειται για τη μέθοδο κάλυψης τεκμηρίων μέσω «ανάλωσης κεφαλαίου παρελθόντων ετών»!

Με την «ανάλωση κεφαλαίου», ο φορολογούμενος μπορεί να καλύψει την όποια πρόσθετη διαφορά φορολογητέου εισοδήματος έχει προκύψει λόγω της εφαρμογής των τεκμηρίων, επικαλούμενος εισοδήματα και έσοδα δηλωθέντα ακόμη και πριν από 10, 20, 30 ή και 40 χρόνια! Μπορεί ειδικότερα να ανατρέξει στις φορολογικές δηλώσεις προηγούμενων συνεχόμενων ετών (όσων ετών θέλει) και να προβεί στις ακόλουθες ενέργειες:

– Να αθροίσει τα ποσά των πάσης φύσεως εισοδημάτων (από μισθούς, συντάξεις, ενοίκια, επιχειρήσεις, τόκους καταθέσεων, μερίσματα, υπεραξίες από πώληση μετοχών κ.λπ.) και τα ποσά των εσόδων από πωλήσεις περιουσιακών στοιχείων, τα οποία έχει αναγράψει στις δηλώσεις των παρελθόντων ετών.

– Από το άθροισμα εισοδημάτων και εσόδων προηγούμενων ετών, που θα προκύψει, να αφαιρέσει τα ποσά που ελήφθησαν υπόψη στις ίδιες φορολογικές δηλώσεις ως τεκμήρια διαβίωσης (για κατοικίες, Ι.Χ. αυτοκίνητα, πισίνες, σκάφη, υπηρετικό προσωπικό κ.λπ.) καθώς και τα ποσά που δήλωσαν στις ίδιες δηλώσεις ότι δαπάνησαν για να αποκτήσουν περιουσιακά στοιχεία (ακίνητα, Ι.Χ. αυτοκίνητα, σκάφη, κινητά αντικείμενα μεγάλης αξίας κ.λπ.).